

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII
Autoritate de stat autonomă

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax. +40-21-3126578,
e-mail: cncd@cncd.org.ro
Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA 404
din data de 13.10.2011

Dosar nr.: 63/2011

Petiția nr.: 1079/15.02.2011

Petent: S D

Reclamați: Ministerul Finanțelor Publice, Agenția Națională a funcționarilor Publici, Direcția de Finanțe Publice Olt.

Obiect: neemiterea unei decizii de reîncadrare în clasă superioară, în urma susținerii examenului de promovare conform art.68 din legea 188/1999, privind statutul funcționarului public.

I. Numele, domiciliul sau reședința părților.

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentei:

I.1.1. S D , cu domiciliul ales în Oraș /

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamaților:

I.2.1 Ministerul Finanțelor Publice, cu sediul în București, Str. Apolodor, Nr.17, Sector 5;

I.2.2. Agenția Națională a funcționarilor Publici, cu sediul în București, Str. Eforie, Nr.5, Sector 5.

I.2.3. Direcția de Finanțe Publice Olt, cu sediul în Slatina, Str. Arcului, Nr.2, județ Olt.

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare.

1. Petenta susține că neemiterea unei decizii de reîncadrare în clasă superioară, pentru care au fost îndeplinite toate condițiile legale, este discriminatorie la adresa acesteia.

III. Procedura de citare.

Petenta a fost citată prin adresa nr. 2165/29.03.2011, părțile reclamate rin adresele nr. 2164/29.03.2011, 2163/29.03.2011, 2162/29.03.2011. La termenul de audieri din data de 25.04.2011, părțile au fost absente.

IV. Susținerile părților.

Susținerile petentului.

1. Petenta, casier – trezorier în cadrul DGFP Olt, a susținut și promovat examenul de promovare în clasă, organizat la data de 06.12.2010 și 08.12.2010.
2. Ulterior petenta nu a primit nici o înștiințare sau decizie, în timp ce colegii acesteia care au promovat și ei examenul în speță, au fost promovați prin decizii de reîncadrare în clasă superioară.
3. La data de 24.01.2011, petenta a fost înștiințată despre faptul că ordonatorul principal de credite nu a avizat favorabil solicitarea instituției pentru transformarea postului pe care a dat examen.
4. Din analiza actelor normative invocate în adresa prin care a fost informată despre avizul nefavorabil, **petenta consideră că MFP sau ANAF nu aveau posibilitatea legală de a da un aviz favorabil transformării postului.**
5. Petenta consideră că neemiterea unei decizii de reîncadrare într-o clasă superioară, pentru care au fost întrunite toate condițiile legale, este o discriminare.

Susținerile părților reclamate.

1. **Reclamatul DGFP Olt**, prin adresa nr.1710/10.03.2010 susține că în urma promovării examenului, a solicitat ANAF aprobarea transformării postului deținut de către petentă, în funcția de inspector, cu modificarea corespunzătoare a statutului de funcții, **conform art.11 alin.6 din HG nr.109/2009, privind organizarea și funcționarea ANAF.** Netransformarea postului a avut la bază avizul negativ al Direcției Generale de Trezorerie și Contabilitate Publică din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în subordinea căreia funcționează unitatea teritorială de Trezorerie Scornicești, unde petenta deține funcția de casier – trezorier.
2. Avizul negativ a avut la bază **legea 22/1969** privind angajarea gestionarilor, constituirea de garanții și răspunderea în legătură cu gestionarea bunurilor organizațiilor de stat. Astfel, prevederile legale în domeniu fac din funcția în speță, o funcție unică și indispensabilă desfășurării activității unităților teritoriale ale trezoreriei statului, incompatibilă cu funcția de inspector, pentru care nu există cerința gestiunii și ale constituirii de garanții, iar fișa postului nu poate fi afectată cu aceste atribuții.
3. Astfel, reclamatul susține că a fost avută în vedere aprecierea nivelului studiilor și condițiile speciale ale activității de casier – trezorier impuse de lege, iar postul fiind unic și indispensabil, nu poate fi transformat.
4. În concluzie, reclamatul consideră că cele expuse în cadrul petiției nu pot fi confirmate, devreme ce nu a fost încălcat dreptul și accesul persoanei la alegerea unei profesii sau activități și nici dreptul la venituri egale pentru muncă de valoare egală.

5. **Agencia Națională a Funcționarilor Publici**, prin adresa înregistrată sub nr.2373/05.04.2011, evidențiază faptul că în vederea transformării posturilor pentru promovarea în clasă nu este necesar avizul prealabil și obligatoriu al **ANFP**, acesta fiind doar înștiințat asupra modificărilor intervenite în structura funcțiilor publice, întreaga responsabilitate pentru neavizarea transformării posturilor revenind ordonatorului principal de credite, funcționarii publici beneficiind de un drept câștigat.

6. ANAF consideră că DGFP Olt trebuia să înceapă procedura de transformare a posturilor, pentru a asigura un caracter efectiv dreptului la dezvoltarea carierei prin ocuparea unei funcții publice superioare, conform art.64 alin.1 din legea nr.188/1999 privind statutul funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare.

7. Promovarea în clasă este un beneficiu al legii, acordat acelor funcționari publici care își îmbunătățesc abilitățile și pregătirea profesională, drept pentru care persoana trebuie să dobândească diplomă de nivel superior după ce în prealabil, a dobândit calitatea de funcționar public, iar studiile absolvite să fie în specialitatea în care își desfășoară activitatea sau apreciate de autoritatea sau instituția publică ca fiind utile pentru desfășurarea activității.

8. Prin adresa înregistrată sub nr.3091/18.05.2011 **reclamatul DGFP Olt**, revine la dosarul cauzei cu o **completare**, în sensul în care prin Ordinul MFP nr.1949/02.05.2011, de modificare și completare a OMFP nr.1767/1998, având în vedere prevederile legii nr.22/1969 de angajare a gestionarilor, constituire de garanții și răspundere în legătură cu gestionarea bunurilor, s-a introdus o nouă poziție, poziția 12, funcția de inspector la activitatea de trezorerie. Astfel, prin adresa nr.13831/04.05.2011 s-a solicitat ANAF transformarea postului de casier trezorerier clasa III, grad profesional superior, gradația 5, clasa 32 de salarizare, ocupat de dna S D , din cadrul biroului Tezorerie și contabilitate publică – AFP Scornicești, în postul de Inspector la activitatea de trezorerie, cls.I grad profesional asistent, gradația 5, clasa 43 de salarizare.

9. Prin **Notele Scrise**, înregistrate sub nr.2977/10.05.2011, **ANFP** pune în vedere faptul că din data de 11.07.2010 a intrat în vigoare legea nr.140/2010 pentru modificarea și completarea legii nr.118/1999, ce modifică dispozițiile privitoare la obligativitatea obținerii avizului ANAF în vederea transformării funcțiilor publice ca urmare a promovării în clasă și în grad profesional.

10. Astfel, în prezent, autoritățile publice nu mai au obligația de a obține avizul ANFP în vederea transformării funcțiilor publice ca urmare a promovării în clasă și grad profesional.

11. ANFP apreciază că întreaga responsabilitate privind neavizarea solicitării de transformare a funcției publice, în speță, revine exclusiv ordonatorului principal de credite, conform legislației în vigoare.

V. Motivele de fapt și de drept.

1. **În fapt**, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD), reține că în urma admiterii examenului de promovare în clasă, din data de 05.12.2010, conform art.68 alin.1 din legea nr.188/1999,

petenta nu a fost promovată, conform legii, având în vedere avizul negativ al ANAF, emis în conformitate cu art.11 alin.6 din H.G. nr.109/2009.

2. Avizul negativ al ANAF a fost consecința lipsei aprobării date de către Direcția Generală de Trezorerie și Contabilitate Publică din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, în a cărei subordine funcționează unitatea de Trezorerie Scornicești, unde își desfășoară petenta activitatea, lipsă a aprobării fundamentată pe legea nr.22/1969, lege care face din funcția de casier o funcție unică și indispensabilă activității de trezorerie a statului, astfel încât postul în cauză nu poate fi transformat.

3. Astfel, în urma analizei dosarului, se constată că ANFP apreciază întreaga responsabilitate privind neavizarea solicitării de transformare a funcției publice, în speță, revine exclusiv ordonatorului principal de credite, conform legislației în vigoare, ceea ce Colegiul Director consideră a fi o veritabilă **excepție a lipsei calității rocesuale pasive**, ce urmează a fi analizată ca atare.

4. Pe cale de consecință, Colegiul Director al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, având în vedere dispozițiile **art.63 din Procedura Internă de Soluționare a Petițiilor și Sesizărilor**, publicată în Monitorul Oficial nr. 348 din 6 mai 2008, ce prevede că *„(1) Colegiul director se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură, precum și asupra celor de fond care nu mai necesită, în tot sau în parte, analizarea în fond a petiției.(2) Excepțiile vor putea fi unite cu fondul dacă este nevoie să se administreze dovezi în legătură cu soluționarea în fond a petiției.”*

5. Având în vedere faptul că reclamatul ANFP nu a emis un aviz, precum cel emis de către ANAF, dispozițiile legale în domeniu prevăzând că nu este necesar, în speță, emiterea unui aviz prealabil și obligatoriu de către ANFP, precum și faptul că nu este ordonator principal de credite, în speța de față, Colegiul Director urmează a **admite excepția de lipsă a calității procesuale pasive a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici**, precum și a **Direcției de Finanțe Publice Olt**, pe aceleași considerente.

6. Prin urmare, Colegiul director a analizat dacă neîncadrarea de către Ministerul Finanțelor Publice a petentelor în urma susținerii cu succes a examenului pentru funcția de inspector asistent reprezintă sau nu discriminare.

7. Pe fond, reținem că, în ce privește obiectul prezentei cauze, CNCD s-a pronunțat prin **HOT.nr.259/29.06.2011**, când a analizat o speță identică, diferită doar prin prisma părților.

8. Conform Curții Constituționale a României (ex. **Deciziile nr. 168/1998 și 294/2001**) situațiile deosebite în care se găsesc diferitele categorii de salariați determină soluții diferite ale legiuitorului în ceea ce privește salarizarea acestora, fără ca prin această soluție să se încalce principiul egalității, ce nu semnifică uniformitate. *„Principiul egalității în drepturi și al nediscriminării se aplică doar situațiilor egale ori analoage, iar tratamentul juridic diferențiat, instituit în considerarea unor situații obiectiv diferite, nu reprezintă nici privilegii și nici discriminări.”* (**Decizia nr. 108 din 14 februarie 2006 a Curții Constituționale**).

9. În concluzie, există o diferențiere dacă persoanele aflate în situații similare sunt tratate în mod diferențiat, sau dacă persoane aflate în situații diferite sunt tratate în mod identic.

10. Diferențierea trebuie să se bazeze pe comparația față de alte persoane, grupuri sau comunități (**O.G. nr. 137/2000**, art. 1 alin. 3: „*Exercitarea drepturilor enunțate în cuprinsul prezentului articol privește persoanele aflate în situații comparabile.*”).

11. Aplicând aceste principii cauzei de față, Colegiul director constată existența unei diferențieri, arătând următoarele:

- mai mulți funcționari publici au susținut examenul în speță, fiind promovat de către majoritatea acestoar;
- condițiile de înscriere la examen nu au exclus petenta, prin urmare se prezumă dreptul ei nu doar de a participa la examen dar și de a beneficia de rezultatele examenului;
- toate persoanele au beneficiat de rezultatul examenului, cu excepția petentei;
- din punctul de vedere al examenului, toate persoanele care au participat s-au aflat în situație similară;
- tratamentul ulterior al petentelor a fost diferit de tratamentul altor participanți, care au fost promovați conform legii.

12. **În drept**, Colegiul Director reține dispozițiile **Convenției Europene a Drepturilor Omului**, care la **art.14** dispune că *”Exercitarea drepturilor și libertăților recunoscute de prezenta convenție, trebuie să fie asigurată fără nici un fel de deosebire bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație.”*

13. **Protocolul nr.12 la Convenția Europeană a Drepturilor Omului**, care la **art.1** dispune interzicerea generală a discriminării, respectiv **paragraful 1** *”Exercitarea oricarui drept prevăzut de lege trebuie să fie asigurată fără nici un fel de discriminare bazată, în special, pe sex, rasă, culoare, limbă, religie, opinii politice sau orice alte opinii, origine națională sau socială, apartenență la o minoritate națională, avere, naștere sau orice altă situație”* și **paragraful 2** *”Nimeni nu va fi discriminat de o autoritate publică, pe baza oricăruia dintre motivele menționate la paragraful 1 ”.*

14. Conform definiției discriminării, dată de **O.G. 137/2000** care la **art.2 alin.1** prezintă **condițiile generale ale faptelor de discriminare**, putem considera o faptă ca fiind discriminatorie, dacă suntem în prezența unei *diferențe, bazată pe un criteriu, ce aduce atingere unui drept prevăzut de normele legale interne și internaționale, fără să existe o justificare obiectivă în ce privește respectiva diferențiere.*

15. Astfel, o faptă poate fi considerată discriminatorie, dacă aduce atingere unui drept, oricare dintre cele prevăzute și garantate de tratatele internaționale ratificate de România sau cele prevăzute de legislația națională, **dupa cum dispune și O.G. 137/2000, care la art.1 alin.2** prevede că *”Principiul egalității între cetățeni, al excluderii privilegiilor și discriminării, sunt garantate în special în exercitarea următoarelor drepturi: .....”; art.2 alin.1 ”..... restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de*

lege, ...", precum și **Protocolul nr.12** la Convenția Europeană a Drepturilor Omului, art.1 alin.1 "*Exercitarea oricărui drept prevăzut de lege, ...*".

16. Analizând faptele expuse în petiție, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care legat de **art.14** din Convenție, privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, atunci când se **induc distincții între situații analoage și comparabile, fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă, "*trebuie stabilit că persoane aflate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-și găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă*" (vezi CEDO, 18.02.1991, Fredin vs. Suedia, paragraf 60; 23.06.1993, Hoffman vs. Austria, paragraf 31; 28.09.1995 Spadea și Scalabrino vs. Italia).

17. În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat *principiul Egalității* ca unul dintre principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, principiul egalității **exclue ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv** (vezi Sermide Spa vs. Cassa Conguaglio Zuchero and Others, cauza 106/83, 1984 ECR 4209, paragraf 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Sinetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) vs. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01, Jippes and others 2001 ECR I-5689, parag.129).

18. Reținând, în coroborare cu aceste aspecte, definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin art.2 alin.1 din O.G. 137/2000, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite, cumulativ, elementele constitutive ale art.2. Pentru a ne afla în domeniul de aplicare al art.2 alin.1, deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute la articolul în cauză, deasemenea trebuind să se refere la persoane aflate în situații comparabile dar care sunt tratate în mod diferit, datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat mai sus. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme, pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare, trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folositei sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

19. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul Director trebuie să analizeze în ce măsură obiectul unei petiții este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul Director, analizează, în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în primă instanță, elementele art.2 din ordonanță, cuprins

în Capitolul I – Principii și definiții, și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II – Dispoziții Speciale, secțiunea I-VI din Ordonanță.

20. Colegiul Director, analizează dacă obiectul unei petiții întrunește elementele art.2 din Ordonanță, sub aspectul scopului sau efectului creat, ce a dat naștere ori nu unei circumstanțe concretizate generic în restricție, excludere, deosebire sau preferință, și care circumstanțiat la situația petentei, poate să îmbrace forma unui tratament diferit, indus între persoane care se află în situații analoge sau comparabile, datorită unor criterii determinate și care are ca scop sau efect restrângerea sau înlăturarea recunoașterii, folosinței ori exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

21. În măsura în care se reține întrunirea elementelor constitutive ale art.2 din ordonanță, comportamentul în speța atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor de contravenționale prevăzute și sancționate de O.G.137/2000.

22. În cauza supusă soluționării criteriul este socio-profesional. Cum se arată în adresele Ministerului Finanțelor Publice, petentele nu au fost promovate pentru motivul că au lucrat ca și casier trezorerier.

23. Dreptul atins este prevăzut de art. 6 lit. d) a **O.G. nr. 137/2000**, republicată: „*Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, discriminarea unei persoane pentru motivul ca aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială, cu excepția cazurilor prevăzute de lege, manifestată în următoarele domenii:*

- [...]
- d) *formarea, perfecționarea, reconversia și promovarea profesională;*
- [...]”.

24. Diferențierea nu reprezintă discriminare dacă pentru această diferențiere există o justificare obiectivă (**O.G. nr. 137/2000**, art. 2 alin. 3: [...] „*în afară cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluși scop sunt adecvate și necesare*”;

25. Justificarea obiectivă include existența unui scop legitim, atins prin metode adecvate și necesare.

26. În analiza scopului legitim, trebuie analizat existența acestui scop raportat la dreptul atins prin diferențiere (spre exemplu, conform **Convenției europene a drepturilor omului**, libertatea de exprimare poate fi restrâns pentru următoarele scopuri legitime: pentru securitatea națională, integritatea teritorială, siguranța publică, apărarea ordinii, prevenirea infracțiunilor, protecția sănătății, moralei, reputației sau a drepturilor altora, pentru a împiedica divulgarea de informații confidențiale, pentru a garanta autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești).

27. În analiza metodei adecvate și necesare, trebuie analizat dacă prin metoda aleasă se atinge scopul dorit, și dacă există sau nu alte metode prin care scopul poate fi atins, fără a crea o situație de diferențiere.

28. Justificarea invocată de Ministerul Finanțelor Publice, exprimată prin mai multe adrese trimise către părți, este nevoia de a avea casieri trezorerieri. Colegiul director consideră că această nevoie nu poate reprezenta un impediment pentru promovarea persoanelor care au susținut un examen.

29. Prin urmare justificarea invocată nu include existența unui scop legitim, atins prin metode adecvate și necesare. Arătarea și probarea unei astfel de justificări ar fi fost obligația reclamatului, conform **O.G. nr. 137/2000**, republicată, art. 20 alin. 6: *„Persoana interesată are obligația de a dovedi existența unor fapte care permit a se presupune existența unei discriminări directe sau indirecte, iar persoanei împotriva căreia s-a formulat sesizarea îi revine sarcina de a dovedi că faptele nu constituie discriminare.”*

30. Pe fond reținem, ca și în HOT.nr.259/29.06.2011, când pe o situație identică s-a pronunțat în sensul constatării unei fapte de discriminare, în cauză **faptele se încadrează în normele stipulate de art.2 alin.1 și art.6 lit.d, din O.G. nr.137/2000, republicată.**

31. Colegiul director constată că înainte de soluționarea petițiilor, s-a dat curs solicitării petentei, astfel postul acesteia a fost transformat conform rezultatelor obținute la examen. În consecință, considerăm că aplicarea unui **avertisment** ca și sancțiune este suficient.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Admiterea excepției lipsei a calității procesuale pasive a Agenției Naționale a Funcționarilor Publici, precum și a Direcției de Finanțe Publice Olt;
2. Aspectele sesizate intră sub incidența dispozițiilor art.2 alin.1, art.6 lit.d din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.
3. Sancționarea părți reclamate cu avertisment;
4. Clasarea dosarului.
5. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte.
6. O copie a hotărârii se va transmite părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii:

Nu este cazul.

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita.

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință:

ASZTALOS CSABA FERENC - Membru

HALLER ISTVAN - Membru

JURA CRISTIAN - Membru

IOANA POP- Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE - Membru

VLAȘ CLAUDIA SORINA- Membru

Hotărâre redactată de către:

Vasile Alexandru Vasile – Membru Colegiul Director al CNCD

Vasile Daniel – Asistent Colegiul Director al CNCD

Data redactării: 13.10.2011

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ,** constituie de drept titlu executoriu.

